RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0129 van 10 maart 2015 in de zaak 2010/0479/A/3/0454

In zake:	
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Katrin BORGHGRAEF kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122 bus 14 waar woonplaats wordt gekozen
	verzoekende partijen
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
	verwerende partij
Tussenkomende partijen	
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Jan VAN PRAET en Koen VAN PRAET kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Belegstraat 10 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 2 juni 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 22 april 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partijen en andere derden tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad wan 1 februari 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partijen de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een woonhuis. Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 21 september 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katrin BORGHGRAEF die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Jan VAN PRAET die verschijnt voor de eerste en tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij en derde tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

vraagt met een op 29 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 26 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

vraagt met een op 29 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 26 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

3.

vraagt met een op 20 oktober 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 28 oktober 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

De tussenkomende partij werd verzocht haar actueel geldende statuten en haar beslissing om in rechte op te treden van het daartoe bevoegde orgaan over te maken aan de Raad. Na onderzoek van de door de tussenkomende partij ingediende stukken verklaart de Raad het verzoek ontvankelijk en wordt het verzoek tot tussenkomst ingewilligd.

IV. FEITEN

Op 3 maart 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad eerste aanvraag tot het bouwen van een woonhuis.

Op 18 juli 2008 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een woonhuis. De verwerende partij weigert op 25 september 2008 in graad van administratief beroep de stedenbouwkundige vergunning.

Met een arrest van 30 maart 2009 (nr. 191.967) verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 september 2008 om vervolgens, met een arrest van 22 december 2009 (nr. 199.183), de afstand van geding vast te stellen.

Op 6 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een woonhuis".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout', gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Het perceel is ook gelegen binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakeningslijn van het kleinstedelijk gebied Hoogstraten', dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 14 mei 2007.

Het perceel is eveneens gelegen in het gezichtsveld van het beschermd monument "Kapel Onze Lieve Vrouw van Zeven Weeën".

Een openbaar onderzoek is, volgens het college van burgemeester en schepenen van de stad , niet vereist.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, Antwerpen, brengt op 14 december 2010 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 26 januari 2010 een ongunstig advies met de volgende motivering:

....

Door op het gedeelte van het perceel dat nog in woongebied ligt een woning te bouwen creëert men een tweede bouwstrook ten opzichte van de

geweest van de wetgever om woongebouwen toe te staan in een tweede bouwstrook. Dit is vanuit goede ruimtelijke ordening onaanvaardbaar.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de stad verleent op 1 februari 2010 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen en overweegt hierbij het volgende:

"

De Raad van State zegt dat het weigeringsmotief - tweede bouwstrook - als een overtollig motief te beschouwen is.

Uit een overleg op 27 mei 2009 te Antwerpen blijkt dat Onroerend Erfgoed erkent dat een eengezinswoning op bedoeld perceel mag gebouwd worden. Er is geen sprake van een tweede bouwstrook.

Het voorliggend ontwerp is vanuit goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar.

. . .

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning of aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

- 1° het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.
- 2° de eventueel aan te leggen verharde op- of inritten uit te voeren in opbreekbare materialen (gedeelte openbaar domein).
- 3° de pas van de vloer niet hoger te brengen dan maximum 40 cm boven de kruin van de weg.
- 4° de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater na te leven.
- 5° de gemeentelijke politieverordening betreffende de lozing van huishoudelijk afvalwater, de verplichte aansluiting op de openbare riolering en de afkoppeling van hemelwater na te leven alsook de voorwaarden vervat in de brief van het stadsbestuur richtlijnen betreffende aansluiting op de riolering.

..."

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 25 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 19 april 2010, beslist de verwerende partij op 22 april 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren en overweegt hierbij het volgende:

"...

De aanvraag betreft de heraanvraag van de bouw van een woning langsheen een gemeentelijke landbouwweg, Het perceel is gelegen op de grens met landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In samenspraak met een erfgoedconsulent hebben de aanvrager getracht hun woning aan te passen tov het eerder ongunstig advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed. Volgende veranderingen zijn doorgevoerd:

• Verwijderen van een muur die de woning 'verborg'

- Gebruik van houtachtig getinte gevelsteen ipv een zwarte gevelsteen
- In de voor- en zijgevels is hout ingebracht
- De woning is volledig omringd door inheemse beplanting.

In die optiek werd door het Agentschap Onroerend Erfgoed gunstig advies uitgebracht op 14 december 2009.

De doorgevoerde wijzigingen aan het gebouw nemen echter niet weg dat vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening het perceel niet in aanmerking komt om bebouwd te worden. Ten opzichte van de vorige aanvraag is er geen gewijzigde perceelssituatie en kan dezelfde redenering gevolg worden zoals voorheen gebruikt werd in haar weigeringsbeslissing door deputatie dd. 25/09/2008.

Rond de kapel is reeds overwegend bebouwing aanwezig die geheel verdwijnt achter de aanwezige groenschermen als men komt vanuit (zie foto in het dossier). Deze bebouwing is gericht naar de en omringen als het ware de kapel. De perceelsordening is zodanig opgebouwd dat de woningen gelegen zijn aan de straatkant en dat de tuinen van deze woningen de overgang creëren naar het achterliggende agrarisch gebied. De aangevraagde woning is gelegen op een perceel waarvan de linker perceelsgrens samenvalt met de achterste perceelsgrens van de woning met kadastraal nummer (tevens een woning gericht naar de compositienteert zich naar de weg toe, doch creëert door haar inplanting een tweede bouwstrook tov voorliggende woning toe, doch creëert door haar inplanting een tweede perceelsconfiguratie dan degene die er nu aanwezig is op deze plaats wat vanuit goede ruimtelijke ordening onaanvaardbaar.

De weg waarlangs de nieuwe woning wordt voorzien bedient enkel het achterliggend agrarisch gebied. Het is geenszins de bedoeling langs deze weg nog bijkomende bebouwing te voorzien. Deze aanvraag kan precedenten scheppen voor verdere inplanting van dit landschappelijk waardevol gebied. Het argument hieromtrent uit de beroepschriften wordt weerhouden.

Uit bijgevoegde foto's in het dossier blijkt bovendien dat de landschappelijke omgeving en de nabijheid van het monument 'Kapel O.L.V. in den akker' doorslaggevende elementen zijn waaraan de aanvraag dient te worden getoetst. Het naastliggend agrarisch gebied maakt sinds 25 juli 2008 deel uit van de voorlopig vastgestelde ankerplaats "Kasteel van Hoogstraten".

Het zicht vanuit de landbouwweg Withof is zowel landschappelijk als vanuit de beleveniswaarde naar de kapel toe enorm waardevol. De aanwezige zichtas versterkt de monumentale Barokke kapel, die historische, religieuze en culturele waarde heeft. Withof vormt mede de verbinding tussen de parochiekerk-kapel-akker-pastorij-watermolenkasteel. Het bouwen van een eengezinswoning aan de rechterzijde hiervan zou de beleveniswaarde van het aanwezige tandschap en van de toeristische wandeling tussen de bezienswaardigheden en de monumentale vista op de kapel verstoren. De aanwezige symmetrie van groenafschermingen wordt doorbroken.

De reacties vanuit de beroepschriften zijn gebaseerd op de bekommernis dat het reeds lang aanwezig en onveranderd beeld komende vanuit nu verstoord wordt door de nieuwbouw. Daardoor zou de waarde van het monument op allerlei vlakken worden aangetast. De waarde van het monument wordt niet zo zeer aangetast maar de overgang en grens tussen woongebied en agrarisch gebied wordt verstoord en strookt niet met de visie van het gewestplan. De beroepers tonen in hun motivatie voldoende aan dat zij rechtstreekse en onrechtstreekse hinder vertonen door huidige aanvraag.

Het voorliggend ontwerp kan vanuit goede ruimtelijke ordening niet aanvaard worden.

Deputatie heeft destijds geoordeeld dat het perceel gelegen is in een tweede bouwstrook. Het CBS van stelde dat dit als een overtollig motief dient te warden beschouwd, zoals geschreven staat in het arrest van de Raad van State. De Raad van State heeft echter geoordeeld dat de beslissingsbevoegdheid voor dit dossier bij deputatie ligt en dus ook de toetsing met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 17 mei 2010 conform artikel 4.7.23, §3 VCRO betekend aan de verzoekende partijen. Het voorliggende beroep werd ingesteld met een ter post aangetekende brief van 2 juni 2010 en is bijgevolg tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De eerste en tweede tussenkomende partijen betwisten het rechtens vereiste belang in hoofde van de tweede verzoekende partij. Zij stellen dat zij geen aanvrager is van de stedenbouwkundige vergunning, de vergunning werd enkel aangevraagd door de eerste verzoekende partij.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat het ontvangstbewijs en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 1 februari 2010 enkel de eerste verzoekende partij vermelden als aanvrager. Ook de bestreden beslissing vermeldt enkel de eerste verzoekende partij als aanvrager.

De Raad stelt echter vast dat uit de plannen van de aanvraag en uit de stukken van het aanvraagdossier blijkt dat zowel de eerste als tweede verzoekende partij als aanvragers worden vermeld. De omstandigheid dat de naam van de tweede verzoekende partij is weggelaten bij het behandelen van het dossier berust onmiskenbaar op een materiële vergissing in hoofde van de verwerende partij.

De Raad stelt vast dat zowel de eerste verzoekende als de tweede verzoekende partij de aanvragers van de stedenbouwkundige vergunning zijn en bijgevolg over het rechtens vereiste belang beschikken, conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De eerste en tweede tussenkomende partij werpen verder op dat het voorwerp van het beroep niet correct werd omschreven aangezien in het beschikkend gedeelte van het inleidend verzoekschrift melding wordt gemaakt van een beslissing van de verwerende partij van 19 april 2010 terwijl de bestreden beslissing op 22 april 2010 werd genomen.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in het beschikkende gedeelte van het inleidend verzoekschrift inderdaad melden dat de bestreden beslissing dateert van 19 april 2010. De Raad is evenwel van oordeel dat deze foutieve datum niets meer dan een materiële vergissing is die geenszins de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg kan hebben. Dit laatste niet in het minst nu de verzoekende partijen, behoudens een verkeerde datering, het voorwerp en de draagwijdte van de bestreden beslissing correct aanduiden.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 2° VCRO

Standpunt van de partijen

De eerste en tweede tussenkomende partij stellen dat het verzoekschrift onontvankelijk is aangezien zij niet zijn aangeduid als verweerders. Volgens deze tussenkomende partijen zijn zij procespartijen aangezien zij administratief beroep hebben ingesteld bij de deputatie.

Beoordeling door de Raad

De Raad dient vast te stellen dat de verwerende partij in voorliggende procedure de deputatie van de provincieraad van Antwerpen is zoals door de verzoekende partijen aangeduid in hun verzoekschrift tot nietigverklaring. De deputatie is immers de auteur van de bestreden beslissing en niet de eerste en tweede tussenkomende partij.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

E. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De eerste en tweede tussenkomende partij menen dat het verzoekschrift onontvankelijk is aangezien zij verweerders zijn en geen afschrift van het verzoekschrift hebben ontvangen. Zij hebben nooit een afschrift van het verzoekschrift ontvangen.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad verwijst naar wat in sub V.D werd gesteld en herhaalt dat de eerste en tweede tussenkomende partij niet als verwerende partijen kunnen aangemerkt worden. Zij zijn evenmin de begunstigden van de bestreden beslissing zodat niet kan aangenomen worden dat op de

verzoekende partijen de verplichting rust om de eerste een tweede tussenkomende partij een afschrift van het verzoekschrift te bezorgen.

2.

De Raad wenst bijkomend op te merken dat uit de tekst van artikel 4.8.16, §5 VCRO zelf blijkt dat de kennisgeving van het verzoekschrift aan de verweerder door de verzoekende partij een louter informatieve waarde heeft zodat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

Enkel de betekening van het verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO door de griffie van de Raad doet in hoofde van eventuele belanghebbenden, zoals de eerste en de tweede tussenkomende partij, die in voorkomend geval in de hangende procedure wensen tussen te komen, dwingende termijnen ontstaan.

De eerste en tweede tussenkomende partij hebben van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. De exceptie faalt daarom niet alleen naar recht, de eerste en tweede tussenkomende partij hebben er bovendien geen belang bij zodat de exceptie niet kan worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.7.21 VCRO en stellen dat de verwerende partij diende na te gaan of er sprake is van een potentiële hinder in hoofde van de natuurlijke personen die de bouwberoepen hebben ingesteld. Volgens de verzoekende partijen blijkt uit geen enkel objectief stuk dat de beroepsindieners rechtstreekse of onrechtstreekse hinder kunnen ondervinden.

De verzoekende partijen stellen voorts dat de beroepsindieners enkel landschappelijke, kunsthistorische, religieuze, folkloristische of recreatieve argumenten aanhalen om hun belang aan te tonen. Volgens de verzoekende partijen zijn de beroepschriften dan ook gemotiveerd om redenen van algemeen belang en diende de verwerende partij de beroepen onontvankelijk te verklaren wegens gebrek aan belang. De verzoekende partijen wijzen erop dat de verwerende partij dit wel heeft gedaan in de vorige beslissing van 25 september 2008.

2.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend en lijkt in die zin de gegrondheid van het eerste middel niet te betwisten.

3.

De eerste en tweede tussenkomende partij antwoorden hierop door te stellen dat de verwerende partij wel degelijk expliciet motiveerde waarom zij van oordeel was dat de administratieve bouwberoepen ontvankelijk waren.

1.

Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO duidt met betrekking tot het georganiseerd administratief in de reguliere procedure als belanghebbende aan '...elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden...' ingevolge de bestreden beslissing, zijnde de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Voor wat betreft procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad, vereist artikel 4.7.21, §2, 3° VCRO dat zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig hun statuten.

Gelet op artikel 1, §1, tweede en derde lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen dient het beroepsschrift in voorkomend geval een omschrijving te bevatten van de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde hinder en nadelen dan wel van de in artikel 4.7.21, §2, 3° VCRO bedoelde collectieve belangen die door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad. Deze vereisten zijn gegeven artikel 1, §1, vierde lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

Uit het voorgaande volgt dat wie in de reguliere procedure bij de deputatie administratief beroep aantekent tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen in zijn beroepsschrift uitdrukkelijk dient te getuigen van het rechtens vereist belang en dat de deputatie de waarachtigheid van deze aanspraken dient te onderzoeken en te beoordelen. De formele motiveringsplicht vereist vervolgens dat de resultaten van dit onderzoek, of nog de motieven op grond waarvan tot de ontvankelijkheid van het beroep wordt besloten, in de beslissing worden opgenomen. Dit geldt in het bijzonder wanneer het belang van de indieners van het beroep, dat evenzeer actueel en persoonlijk dient te zijn, wordt betwist.

2.

Met betrekking tot de ontvankelijkheid van de administratieve beroepen van de tussenkomende partijen stelt de bestreden beslissing uitsluitend vast dat ze respectievelijk met een aangetekende brief van 25 februari 2010 (eerste en tweede tussenkomende partij) en van 1 maart 2010 (derde tussenkomende partij) werden ingesteld en dat de 'vereiste' documenten' werden bijgebracht om vervolgens zonder meer tot de ontvankelijkheid ervan te oordelen.

In het licht van de overwegingen in sub 1 en de vaststelling dat de huidige verzoekende partijen het belang van elke beroepsindiener afzonderlijk en uitdrukkelijk, met inbegrip van de huidige tussenkomende partijen, hebben betwist, kunnen vermelde bevindingen op zich niet volstaan als een zorgvuldig onderzoek van het belang van de beroepsindieners en kan de motivering van de bestreden beslissing op dit punt in redelijkheid niet als afdoende worden beschouwd.

De omstandigheid dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, zij het in een afzonderlijke paragraaf, de beroepsgrieven per beroeper samenvat, en in de marge van de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, in algemene termen opmerkt dat de beroepers in hun motivatie aantonen dat zij rechtstreekse en onrechtstreekse hinder vertonen door huidige aanvraag, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk.

De verwerende partij antwoordt aldus immers niet afdoende op de nochtans concrete excepties van de huidige verzoekende partijen en laat in dezelfde zin na aan te geven waarom zij van oordeel is dat elke beroepsindiener afzonderlijk over het rechtens vereiste belang beschikt en in welke mate dit belang actueel en persoonlijk kan genoemd worden.

3.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. De overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien zij, gelet op de strekking van het gegrond bevonden middel, niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De verzoeken tot tussenkomst van de zijn ontvankelijk.
- 2. Het beroep is ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond.
- 3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 22 april 2010, waarbij aan de eerste verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een woonhuis op een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving
- 4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partijen en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het huidig arrest. De Raad beveelt de verwerende partij om een gedegen onderzoek te voeren naar het belang van de beroepsindieners, conform artikel 4.7.21, §2 VCRO.
- 5. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 10 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN Filip VAN ACKER